

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 marca 1964 r.

w sprawie ubezpieczenia społecznego adwokatów-członków zespołów adwokackich i ich rodzin.

Na podstawie art. 107 ustawy z dnia 19 grudnia 1963 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. Nr 57, poz. 309) zuządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do adwokatów-członków zespołów adwokackich i ich rodzin stosuje się przepisy o ubezpieczeniu na wypadek choroby i macierzyństwa, o ubezpieczeniu rodzinnym oraz o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

2. W zakresie:

- 1) wymiaru i poboru składek ubezpieczeniowych,
- 2) wypłaty świadczeń z ubezpieczenia rodzinnego oraz ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz
- 3) rozliczeń z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych zespoły adwokackie uważa się za jednostki gospodarki uspołecznionej.

§ 2. Przy ustalaniu podstawy wymiaru składek i świadczeń ubezpieczeniowych za zarobek uważa się:

- 1) udział w podziale dochodów zespołu adwokackiego w równych częściach,
- 2) udział w podziale nadwyżki dochodów zespołu adwokackiego, proporcjonalnym do osobistego wkładu pracy, oraz
- 3) dodatek za kierownictwo zespołu.

§ 3. 1. Przy stosowaniu przepisów dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97):

- 1) okresy pracy w zespołach adwokackich od dnia 1 stycznia 1964 r. uważa się za okresy zatrudnienia w rozumieniu art. 7 tego dekretu,
- 2) okresy pracy w zespołach adwokackich przed dniem 1 stycznia 1964 r. uważa się za okresy zaliczalne do okresów zatrudnienia na równi z okresami, o których mowa w art. 8 tego dekretu,
- 3) przy zaliczaniu okresów, o których mowa w art. 8 ust. 3 tego dekretu, za zatrudnienie uważa się również wykonywanie zawodu adwokata.

2. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 3 stosuje się również do adwokatów, którzy po dniu 1 stycznia 1964 r. nie byli członkami zespołów adwokackich, lecz pozostawali w stosunku pracy.

§ 4. 1. Adwokatowi, który:

- 1) pracował w zespole adwokackim w dniu 1 stycznia 1964 r. lub który przystąpił do pracy w zespole do dnia 31 grudnia 1964 r. oraz
- 2) stał się inwalidą nie później niż do dnia 31 grudnia 1969 r.,

zalicza się do okresów zatrudnienia, wymaganych do przyznania renty inwalidzkiej, okresy wykonywania zawodu adwokackiego w ostatnich 10 latach przed powstaniem inwalidztwa.

2. Przepis ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie przy ustalaniu uprawnień do rent rodzinnych.

§ 5. Podstawę wymiaru renty dla adwokatów, którzy pracowali w zespole adwokackim w dniu wejścia w życie ustawy lub którzy przystąpili do pracy w zespole do dnia 31 grudnia 1964 r. i którzy nabyli prawo do renty przed upływem jednego roku pracy w tym zespole, oraz dla pozostałych po nich członków rodzin stanowi zarobek z okresu pracy w zespole (§ 2).

§ 6. 1. Adwokatom i członkom ich rodzin, którzy w dniu 1 stycznia 1964 r. pobierali z funduszy rad adwokackich zasiłki o charakterze stałym, przysługują renty starcze, inwalidzkie lub rodzinne określone w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, jeżeli w dniu wejścia w życie rozporządzenia spełniają warunki dotyczące wieku, inwalidztwa lub wychowywania dzieci, określone w tych przepisach.

2. Za zasiłek o charakterze stałym uważa się zasiłek przyznany na stałe lub zasiłek wyjątkowy, jeżeli był on wypłacany co najmniej przez jeden rok przed dniem 1 stycznia 1964 r.

3. Wysokość renty przyznanej na podstawie przepisu ust. 1 ustala się w kwocie równej wysokości zasiłku wypłaconego w dniu 1 lutego 1964 r., z tym że kwota ta:

- 1) obejmuje również wszystkie dodatki do renty,
  - 2) nie może być niższa od najniższej renty z powszechnego zaopatrzenia emerytalnego pracowników i ich rodzin oraz
  - 3) nie może przekraczać najwyższej kwoty ustalonej dla zasiłków przez Naczelną Radę Adwokacką
4. Do rent przyznanych na podstawie przepisu ust. 1 mają zastosowanie przepisy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

5. Wykaz osób pobierających zasiłki o charakterze stałym według stanu na dzień 1 lutego 1964 r. ustali Minister Sprawiedliwości w ciągu 1 miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 7. 1. W razie śmierci adwokata pobierającego rentę starczą lub inwalidzką, przyznaną na podstawie przepisów

§ 6, renta rodzinna — niezależnie od liczby osób uprawnionych do tej renty — przysługuje w wysokości połowy renty miesięcznej, pobieranej przez adwokata.

2. W razie śmierci:

- 1) osoby pobierającej rentę starczą, inwalidzką lub rodzinną, przyznaną na podstawie przepisów § 6, zasiłek pogrzebowy przysługuje w wysokości trzykrotnej renty miesięcznej,
- 2) członka rodziny adwokata pobierającego rentę starczą lub inwalidzką, przyznaną na podstawie przepisów § 6, zasiłek pogrzebowy przysługuje w wysokości półtora-krotnej renty miesięcznej.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*